

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (druhého senátu)

16. ledna 2014*

„Řízení o předběžné otázce — Rovné zacházení v zaměstnání a povolání — Článek 21 Listiny základních práv Evropské unie — Článek 45 SFEU — Směrnice 2000/78/ES — Rozdílné zacházení na základě věku — Určení rozhodného dne pro postup na platové stupnici — Promlčecí lhůta — Zásada efektivity“

Ve věci C-429/12,

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 267 SFEU, podaná rozhodnutími Oberlandesgericht Innsbruck (Rakousko), ze dne 28. srpna 2012 a 16. srpna 2013, doručenými Soudnímu dvoru dne 21. září 2012 a 22. srpna 2013, v řízení

Siegfried Pohl

proti

ÖBB – Infrastruktur AG,

SOUDNÍ DVŮR (druhý senát),

ve složení R. Silva de Lapuerta, předsdkyně senátu, J. L. da Cruz Vilaça, G. Arestis, J.-C. Bonichot a A. Arabadžev (zpravodaj), soudci,

generální advokát: Y. Bot,

vedoucí soudní kanceláře: M. Aleksejev, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 11. července 2013,

s ohledem na vyjádření předložená:

- za S. Pohla C. Schöffthalerem a U. Willim, Rechtsanwälte,
- za ÖBB – Infrastruktur AG C. Wolfem, Rechtsanwalt,
- za rakouskou vládu G. Hessem, jako zmocněncem,
- za belgickou vládu M. Jacobs a L. Van den Broeck, jako zmocněnkyněmi,
- za španělskou vládu A. Rubio Gonzálezem, jako zmocněncem,
- za Evropskou komisi V. Kreuschitzem, D. Martinem a F. Schatzem, jako zmocněnci,

* Jednací jazyk: němčina.

s přihlédnutím k rozhodnutí, přijatému po vyslechnutí generálního advokáta, rozhodnout věc bez stanoviska,

vydává tento

Rozsudek

- 1 Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výkladu zásad rovného zacházení, zákazu diskriminace na základě věku a ochrany legitimního očekávání, které jsou obecnými zásadami unijního práva, jakož i článku 21 Listiny základních práv Evropské unie (dále jen „Listina“), článku 45 SFEU a směrnice Rady 2000/78/ES ze dne 27. listopadu 2000, kterou se stanoví obecný rámec pro rovné zacházení v zaměstnání a povolání (Úř. věst. L 303, s. 16; Zvl. vyd. 05/04, s. 79).
- 2 Tato žádost byla předložena v rámci sporu mezi S. Pohlem a jeho bývalým zaměstnavatelem, ÖBB – Infrastruktur AG (dále jen „ÖBB“), ve věci určení při jeho přijetí na stálé pracovní místo dne 1. července 1977 rozhodného dne pro postup na platové stupnici související s tímto pracovním místem a důsledků stanovení uvedeného dne pro jeho zařazení v této stupnici, jakož i pro výpočet jeho platu a starobního důchodu.

Právní rámec

Unijní právo

- 3 Podle článku 1 směrnice 2000/78 je „[ú]čelem této směrnice [...] stanovit obecný rámec pro boj s diskriminací na základě náboženského vyznání či víry, zdravotního postižení, věku nebo sexuální orientace v zaměstnání a povolání, s cílem zavést v členských státech zásadu rovného zacházení“.
- 4 Článek 2 této směrnice, nadepsaný „Pojem diskriminace“, stanoví:

„1. Pro účely této směrnice se ‚zásadou rovného zacházení‘ rozumí neexistence jakékoli přímé nebo nepřímé diskriminace na jakémkoli základě uvedeném v článku 1.

2. Pro účely odstavce 1 se

- a) ‚přímou diskriminací‘ rozumí, pokud se s jednou osobou zachází méně příznivě, než se zachází nebo zacházelo nebo by se zacházelo s jinou osobou ve srovnatelné situaci na základě jednoho z důvodů uvedených v článku 1;

[...]“

- 5 Článek 3 uvedené směrnice, nadepsaný „Oblast působnosti“, v odstavci 1 uvádí:

„V rámci pravomocí svěřených Společenství se tato směrnice vztahuje na všechny osoby ve veřejném i soukromém sektoru, včetně veřejných subjektů, pokud jde o:

- a) podmínky přístupu k zaměstnání, samostatné výdělečné činnosti nebo k povolání, včetně kritérií výběru a podmínek naboru bez ohledu na obor činnosti a na všech úrovních profesní hierarchie včetně získávání praktických zkušeností;

[...]

- c) podmínky zaměstnání a pracovní podmínky včetně podmínek propouštění a odměňování;

[...]

- 6 Článek 6 odst. 1 téže směrnice, nadepsaný „Opodstatněnost rozdílů v zacházení na základě věku“, zní následovně:

„Bez ohledu na čl. 2 odst. 2 mohou členské státy stanovit, že rozdíly v zacházení na základě věku nepředstavují diskriminaci, jestliže jsou v souvislosti s vnitrostátními právními předpisy objektivně a rozumně odůvodněny legitimními cíli, zejména legitimními cíli politiky zaměstnanosti, trhu práce a odborného vzdělávání, a jestliže prostředky k dosažení uvedených cílů jsou přiměřené a nezbytné.

Tyto rozdíly v zacházení mohou zahrnovat zejména:

- a) stanovení zvláštních podmínek pro přístup k zaměstnání a odbornému vzdělávání, pro zaměstnání a povolání včetně podmínek propuštění a odměňování, a to pro mladé pracovníky, starší osoby a osoby s pečovatelskými povinnostmi za účelem podpory jejich pracovního začlenění nebo zajištění jejich ochrany;
- b) stanovení minimálních podmínek věku, odborné praxe nebo let služby pro přístup k zaměstnání nebo k určitým výhodám spojeným se zaměstnáním;

[...]

Rakouské právo

- 7 Ustanovení § 3 nařízení z roku 1963 odměňovacího řádu spolkových drah [Bundesbahn-Besoldungsordnung 1963 (BGBl. 170/1963), dále jen „BBO“], nadepsané „Den rozhodný pro platový postup“, stanoví:

„(1) Rozhodný den pro platový postup se stanoví tak, že – s výjimkou období předcházejícího dovršení 18. roku věku a s výhradou omezujících ustanovení odstavců 4 až 7 – se za doby, které předcházejí dni zaměstnání, považují:

- a) doby uvedené v odstavci 2 v plném rozsahu,
- b) jiné doby v polovičním rozsahu.

(2) Podle odst. 1 písm. a) se za doby, které předcházejí dni zaměstnání, považují:

- 1. doba odpracovaná v zaměstnání, která představuje alespoň polovinu pracovní doby stanovené pro zaměstnance pracující na plný úvazek v rámci pracovněprávního vztahu v odvětví rakouské železniční dopravy. Totéž platí pro dobu odpracovanou v rámci pracovního poměru v odvětví železniční dopravy spolkové země nebo v odvětví soukromé železniční dopravy, které se řídí pracovním řádem srovnatelným s pracovním řádem úředníků rakouských železnic.

[...]

- 8 Ustanovení § 1480 občanského zákoníku (Allgemeines Bürgerliches Gesetzbuch) uvádí:

„Pohledávky z opožděných ročních plnění, zejména úroků, [...] zanikají po třech letech; nárok jako takový se promlčuje jeho neuplatněním po dobu třiceti let.“

Spor v původním řízení a předběžné otázky

- 9 Dne 25. listopadu 1974 vstoupil S. Pohl do pracovního poměru u právní předchůdkyně ÖBB. Dne 1. července 1977 byl touto společností přijat na stálé pracovní místo. Při této příležitosti byl za den rozhodný pro postup S. Pohla na platové stupnici související s tímto pracovním místem stanoven uvedenou společností den 12. listopadu 1971. Za tímto účelem byly doby služby odpracované u této společnosti považovány za doby předcházející dni jeho přijetí a byly zohledněny v plném rozsahu. Ostatní doby služby odpracované po dovršení 18. roku věku u různých podniků nacházejících se v Rakousku byly zohledněny jen v polovičním rozsahu. Doby služby odpracované před dovršením 18. roku věku nebyly při určování rozhodného dne zohledněny.
- 10 Siegfried Pohl odešel dne 4. března 2002 do dočasného důchodu a poté dne 4. března 2005 do důchodu trvalého. Po svém posledním platovém postupu, ke kterému došlo dne 1. ledna 2002, byl S. Pohl zařazen do platového stupně 15.
- 11 Žalobou podanou dne 2. srpna 2011 proti ÖBB k Landesgericht Innsbruck (prvostupňový soud v Innsbrucku) se S. Pohl domáhal určení, že s účinností od 1. ledna 2002 postoupil do platového stupně 16. Podpůrně se domáhal toho, aby ÖBB byla uložena povinnost zaplatit mu od 1. ledna 2002 do 4. března 2002 rozdíl v platu mezi platovým stupněm 15 a platovým stupněm 16, a od 5. března 2002 rozdíl mezi důchodovými dávkami, které obdržel a důchodovými dávkami podle platového stupně 16.
- 12 Siegfried Pohl v podstatě tvrdil, že doby služby, které odpracoval před dovršením 18. roku věku, jakož i doby, které odpracoval po 18. roku věku do 24. listopadu 1974, měly být při určení rozhodného dne pro účely jeho postupu na platové stupnici související s pracovním místem, které v ÖBB zastával, zohledněny v plném rozsahu. Kdyby byly tyto doby zaměstnání pro účely stanovení tohoto rozhodného dne zohledněny, S. Pohl by na základě příslušných ustanovení nařízení z roku 1963 odměňovacího řádu spolkových drah byl před svým odchodem do dočasného důchodu dne 4. března 2002 zařazen do platového stupně 16.
- 13 Žaloba S. Pohla byla v prvním stupni zamítnuta Landesgericht Innsbruck.
- 14 Siegfried Pohl podal proti tomuto rozhodnutí odvolání k předkládajícímu soudu.
- 15 Pokud jde o určení rozhodného dne pro postup S. Pohla na platové stupnici, tento soud má za to, že je třeba činit rozdíly v závislosti na okamžiku, kdy dosáhl věku osmnácti let. Vyloučení dob služby, které předcházejí tomuto dni, při výpočtu rozhodného dne při jeho přijetí na stálé pracovní místo by mohlo představovat přímou diskriminaci na základě věku. Zohlednění dob služby jen v polovičním rozsahu od 18. roku věku do 24. listopadu 1974 by mohlo být v rozporu s obecnou zásadou rovného zacházení zakotvenou v unijním právu, jakož i se zákazem diskriminace uvedeným v článku 45 SFEU.
- 16 Mimoto předkládající soud uvádí, že v souladu s promlčecí lhůtou použitelnou podle vnitrostátního práva je právo S. Pohla požadovat přehodnocení rozhodného dne promlčeno. Z toho dovozuje, že podle vnitrostátního práva jsou promlčeny i nároky S. Pohla, které uplatňuje v projednávané věci s cílem dosáhnout vyplacení dodatečného platu a důchodu.
- 17 Za těchto okolností se Oberlandesgericht Innsbruck rozhodl přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžné otázky:

„1) Brání unijní právo ve své současné podobě, zejména pak:

1. obecná zásada rovného zacházení zakotvená v unijním právu,

2. obecná zásada zákazu diskriminace na základě věku ve smyslu čl. 6 odst. 3 SEU a článku 21 [Listiny],
3. zákaz diskriminace v rámci volného pohybu pracovníků zakotvený v článku 45 SFEU,
4. směrnice [2000/78],

vnitrostátní právní úpravě – zčásti ve formě zákona a zčásti kolektivní smlouvy – která se na základě dohody smluvních stran stala obsahem individuální pracovní smlouvy, podle níž se doby zaměstnání zaměstnanců v odvětví železniční dopravy, pokud byly získány před 18. rokem věku, nezapočtou vůbec, a pokud byly získány po dovršení 18. roku věku, v případě, že nebyly získány u „kvazi veřejného“ tuzemského podniku nebo u samotného žalovaného tuzemského zaměstnavatele, započtou bez ohledu na získané dovednosti a znalosti zaměstnance v konkrétním případě pouze z poloviny?

- 2) V případě kladné odpovědi na první otázku: Je při výpočtu dlužné odměny, pokud se v souladu s unijním právem provede započtení doposud nezohledněných dob zaměstnání (před dovršením 18. roku věku zcela a po dovršení 18. roku věku do nastoupení žalobce k žalované z jedné poloviny), relevantní skutečnost, že započitatelné doby zaměstnání byly získány v době od 1. prosince 1965 do 24. listopadu 1974, tedy dlouho před přistoupením Rakouské republiky k Unii a dlouho před prvním rozhodnutím, které se týkalo zásady rovného zacházení zakotvené v unijním právu?
 - 3) V případě kladné odpovědi na první otázku: Brání unijní právo ve své současné podobě, a zejména zásada efektivity, vnitrostátním právním předpisům upravujícím promlčení, podle nichž by byl nárok zaměstnance a později důchodce na doplacení odměny a později na doplacení důchodu vůči jeho zaměstnavateli vyplývající – v souladu s unijním právem a ve smyslu první otázky – ze započtení dob zaměstnání získaných v zahraničí a před dovršením 18. roku věku, který tento zaměstnanec podle vnitrostátního práva neměl a který objektivně mohl uplatnit až po vyhlášení rozsudků ze dne 30. listopadu 2000, Österreichischer Gewerkschaftsbund (C-195/98, Recueil, s. I-10497), a ze dne 18. června 2009, Hütter (C-88/08, Sb. rozh. s. I-5325), v plném rozsahu promlčen?
 - 4) V případě kladné odpovědi na první otázku: Má zaměstnavatel v odvětví železniční dopravy zaměstnávající přibližně 40 000 zaměstnanců s vícestupňovou hierarchickou strukturou a územně celoplošnou organizací – z důvodu své povinnosti péče vyplývající z unijního práva ve své současné podobě, a zejména z horizontálního účinku obecné právní zásady rovného zacházení nebo ze zákazu diskriminace v rámci volného pohybu pracovníků – povinnost informovat své zaměstnance a zástupce zaměstnanců o rozhodnutích Soudního dvora, která byla zveřejněna i v denním tisku, podle nichž se zaměstnavatelem doposud uplatňované započítávání dob zaměstnání jeví jako jednání, které je v rozporu s unijním právem, a které by mimo jiné mohlo vést k doplacení odměny?“
- 18 Dopisem ze dne 17. července 2013 předkládající soud zaslal Soudnímu dvoru usnesení Oberster Gerichtshof ze dne 27. června 2013, kterým tento soud rozhodl položit Soudnímu dvoru několik předběžných otázek týkajících se podobné problematiky, jako je problematika dotčená v projednávané věci.
- 19 Po přijetí tohoto dopisu Soudní dvůr předkládající soud vyzval, aby uvedl, zda si přeje změnit či vzít zpět některé nebo všechny otázky položené v usnesení ze dne 28. srpna 2012.

- 20 V odpovědi na tuto žádost předkládající soud rozhodnutím došlým kanceláři Soudního dvora dne 22. srpna 2013 položil dodatečnou předběžnou otázku, která zní takto:

„Brání unijní právo ve své současné podobě, zejména

1. směrnice [2000/78],
2. obecná zásada efektivity,
3. obecná zásada ochrany legitimního očekávání,

vnitrostátní právní úpravě ve formě zákona ze dne 27. prosince 2011, která se použije zpětně ode dne 1. ledna 2004 a která popírá právo vyplývající z unijního práva, a zejména z rozsudku [Hütter, výše uvedený], na zohlednění bez diskriminace na základě věku dob zaměstnání dosažených před dovršením 18. roku věku, jakož i z nich vyplývající nárok na odměnu tím, že stanovením nového rozhodného dne pro platový postup zároveň prodlužuje o jeden rok dobu umožňující postup do vyššího platového stupně v každém z prvních tří platových stupňů?“

Ke třetí předběžné otázce

- 21 Podstatou třetí otázky předkládajícího soudu, na kterou je třeba odpovědět na prvním místě, je, zda unijní právo, a zejména zásada efektivity, brání takové vnitrostátní právní úpravě, jako je právní úprava dotčená v původním řízení, která podřizuje třicetileté promlčecí lhůtě, která počíná běžet ode dne uzavření smlouvy, na jejímž základě byl rozhodný den pro platový postup stanoven, nebo ode dne zařazení do nesprávného platového stupně, právo zaměstnance požadovat přehodnocení dob zaměstnání, které se musejí zohlednit pro účely stanovení tohoto rozhodného dne.
- 22 Tento soud si klade především otázku, zda musí být připuštěno, že tato promlčecí lhůta počíná běžet nikoli ode dne uzavření smlouvy, v jejímž rámci byl rozhodný den stanoven nebo ode dne zařazení do nesprávného platového stupně, nýbrž ode dne vyhlášení výše uvedených rozsudků Österreichischer Gewerkschaftsbund a Hütter.
- 23 Podle ustálené judikatury platí, že při neexistenci unijní právní úpravy v dané oblasti přísluší vnitrostátnímu právnímu řádu každého členského státu, aby určil příslušné soudy a upravil procesní podmínky soudních řízení určených k zajištění ochrany práv, která jednotlivcům vyplývají z unijního práva, za předpokladu, že tyto podmínky nejsou na jedné straně méně příznivé než ty, které se týkají obdobných řízení na základě vnitrostátního práva (zásada rovnocennosti), a že na druhé straně v praxi neznemožňují nebo nadměrně neztěžují výkon práv přiznaných unijním právním řádem (zásada efektivity) (viz zejména rozsudek ze dne 8. září 2011, Q-Beef a Bosschaert, C-89/10 a C-96/10, Sb. rozh. s. I-7819, bod 32 a citovaná judikatura).
- 24 V této souvislosti je třeba poukázat na to, že unijní právo nestanoví pravidla pro lhůty stanovené pro podání žaloby v souvislosti se zásadou rovného zacházení.
- 25 Z toho plyne, že každému dotýcnému členskému státu přísluší, aby ve svém vnitrostátním právním řádu upravil takovou procesní podmínku, s výhradou dodržení zásad rovnocennosti a efektivity.
- 26 Co se týče zásady rovnocennosti, je třeba připomenout, že podle ustálené judikatury tato zásada vyžaduje, aby se všechna pravidla použitelná na žaloby používala bez rozdílu na opravné prostředky odvíjející se od porušení unijního práva a obdobné žaloby odvíjející se od porušení vnitrostátního práva (rozsudek ze dne 15. dubna 2010, Barth, C-542/08, Sb. rozh. s. I-3189, bod 19 a citovaná judikatura).

- 27 V projednávané věci ze spisu předloženého Soudnímu dvoru vyplývá, že se třicetiletá promlčecí lhůta stanovená vnitrostátním právem použije nezávisle na skutečnosti, zda dovolávané porušení práva spadá do oblasti unijního práva, nebo do práva vnitrostátního.
- 28 Takové pravidlo týkající se promlčení tedy nelze považovat za pravidlo v rozporu se zásadou rovnocennosti.
- 29 Pokud jde o zásadu efektivity, Soudní dvůr uznal slučitelnost stanovení v zájmu právní jistoty přiměřených pevných promlčecích lhůt pro podání žaloby s unijním právem, jestliže povaha těchto lhůt není taková, aby prakticky znemožňovala nebo nadměrně ztěžovala výkon práv přiznaných unijním právním řádem (v tomto smyslu viz výše uvedený rozsudek Barth, bod 28 a citovaná judikatura).
- 30 Pokud jde o otázku, zda data vyhlášení výše uvedených rozsudků Österreichischer Gewerkschaftsbund a Hütter mají vliv na počátek běhu promlčecí lhůty stanovené ve vnitrostátním právu, je třeba připomenout, že výklad pravidla unijního práva, který Soudní dvůr podává při výkonu své pravomoci, kterou mu přiznává článek 267 SFEU, v případě potřeby objasňuje a upřesňuje význam a dosah tohoto pravidla tak, jak musí být nebo jak mělo být chápáno a používáno od okamžiku, kdy vstoupilo v platnost. Jinými slovy, rozsudek vydaný v řízení o předběžné otázce není konstitutivní, ale čistě deklaratorní, s tím důsledkem, že jeho účinky sahají v zásadě k datu, kdy vykládané pravidlo vstoupilo v platnost (rozsudek ze dne 12. února 2008, Kempter, C-2/06, Sb. rozh. s. I-411, bod 35 a citovaná judikatura).
- 31 Pokud jde o počátek běhu promlčecí lhůty, Soudní dvůr upřesnil, že spadá v zásadě do působnosti vnitrostátního práva a že případné rozhodnutí Soudního dvora o porušení unijního práva v zásadě nemá na tento počátek běhu vliv (v tomto smyslu viz výše uvedený rozsudek Q-Beef a Bosschaert, bod 47 a citovaná judikatura).
- 32 Data vyhlášení výše uvedených rozsudků Österreichischer Gewerkschaftsbund a Hütter tedy nemají vliv na počátek běhu promlčecí lhůty dotčené ve věci v původním řízení, a jsou tudíž irelevantní pro posouzení, zda byla v rámci projednávané věci dodržena zásada efektivity.
- 33 Jak vyplývá ze žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce, podle vnitrostátního práva tento počátek běhu odpovídá dni uzavření smlouvy, na jejímž základě byl rozhodný den stanoven, nebo dni zařazení do nesprávného platového stupně, a sice ve věci v původním řízení dne 25. listopadu 1974. Předkládající soud v této souvislosti uvádí, že podle vnitrostátního práva je právo S. Pohla požadovat přehodnocení rozhodného dne promlčeno od 24. listopadu 2004, tedy dlouho před zahájením původního řízení dne 2. srpna 2011.
- 34 Je nesporné, že taková lhůta je přiměřenou pevnou promlčecí lhůtou pro podání žaloby v zájmu právní jistoty ve smyslu judikatury připomenuté v bodě 29 tohoto rozsudku.
- 35 Navíc vzhledem k tomu, že se žaloba S. Pohla týká v podstatě legality jeho posledního postupu na platové stupnici, ke kterému došlo dne 1. ledna 2002, je třeba konstatovat, že na základě vnitrostátního práva má stále k dispozici téměř tři roky na to, aby podal žalobu proti rozhodnutí o jeho posledním postupu v této stupnici.
- 36 I kdyby ostatně S. Pohl mohl založit své nároky na článek 45 SFEU nebo na směrnici 2000/78, je třeba poznamenat, že tohoto článku se mohl dovolávat u rakouských soudů od 1. ledna 1995, tedy ode dne přistoupení Rakouské republiky k Unii, a sice během téměř deseti let před uplynutím promlčecí lhůty dotčené v původním řízení, a dále že lhůta pro provedení směrnice 2000/78 uplynula dne 3. prosince 2003, takže S. Pohl měl téměř jeden rok na to, aby podal žalobu za účelem uplatnění svých práv u uvedených soudů. Za těchto okolností je třeba konstatovat, že ve věci v původním řízení není povaha třicetileté promlčecí lhůty stanovená vnitrostátním právem, která počala běžet ode dne uzavření

smlouvy, na jejímž základě byl rozhodný den stanoven, nebo ode dne zařazení do nesprávného platového stupně, taková, aby prakticky znemožňovala nebo nadměrně ztěžovala výkon práv, která S. Pohlovi případně vyplývají z unijního práva.

- 37 S ohledem na výše uvedené je třeba na třetí otázku odpovědět, že unijní právo, a zejména zásada efektivity nebrání takové vnitrostátní právní úpravě, jako je právní úprava dotčená v původním řízení, která podřizuje třicetileté promlčecí lhůtě, jež počíná běžet ode dne uzavření smlouvy, na jejímž základě byl stanoven rozhodný den pro platový postup, nebo ode dne zařazení do nesprávného platového stupně, právo zaměstnance požadovat přehodnocení dob zaměstnání, které se musejí zohlednit pro účely stanovení tohoto rozhodného dne.
- 38 Vzhledem k odpovědi na třetí otázku a ke konstatování předkládajícího soudu, podle kterého je právo S. Pohla požadovat přehodnocení rozhodného dne od 24. listopadu 2004 na základě třicetileté promlčecí lhůty stanovené vnitrostátním právem, v důsledku čehož je jeho žaloba proti rozhodnutí o jeho posledním postupu na platové stupnici opožděná, není namístě na ostatní položené otázky odpovídat.

K nákladům řízení

- 39 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky původního řízení, povahu incidenčního řízení ve vztahu ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (druhý senát) rozhodl takto:

Unijní právo, a zejména zásada efektivity nebrání takové vnitrostátní právní úpravě, jako je právní úprava dotčená v původním řízení, která podřizuje třicetileté promlčecí lhůtě, jež počíná běžet ode dne uzavření smlouvy, na jejímž základě byl tento rozhodný den pro platový postup stanoven, nebo ode dne zařazení do nesprávného platového stupně, právo zaměstnance požadovat přehodnocení dob zaměstnání, které se musejí zohlednit pro účely stanovení tohoto rozhodného dne.

Podpisy.